

هوشنگ امیراحمدی: رفتار دوگانه غرب در خاورمیانه، دیوار بی‌اعتمادی با ایران را قطورتر می‌سازد

ترجمه: رضا دانشمندی

خبر آنلاین

کد مطلب: ۱۴۷۴۱۶ | تاریخ: ۱۳۹۰/۲/۹ | ساعت: ۱۴:۱۷ | سرویس خبری: سیاست - دیپلماسی

دیپلماسی - روز جمعه وبسایت «گاردین» مطلبی از «هوشنگ امیراحمدی» و «کاوه افراسیابی» منتشر کرد که در تیتر آن آمده است: «سکوت غرب در مورد بحرین حکایتگر استانداردهای دوگانه است». به گزارش خبرآنلاین به نقل از وبسایت «گاردین» در آغاز این مطلب می‌خوانیم: فقدان فشار بر عربستان سعودی و بحرین صرفاً شکاف بی‌اعتمادی میان ایران و غرب را عمق‌تر می‌سازد.

متن این گزارش بدین شرح است:

اتحادیه اروپا و دولت اوپاما هنر شگفت‌انگیز استانداردهای دوگانه را خلق کرده‌اند؛ به این صورت که حکام تهران را برای نقض حقوق بشر تحریم می‌کنند و بر ضد دیکتاتور لیبی اقدام نظامی انجام می‌دهند، و از سوی دیگر به سرکوب وحشتناک جنبش دموکراسی‌خواهی در بحرین نمی‌پردازند.

برای ایالات متحده و اتحادیه اروپا، که مدعی حمایت از اصول اخلاقی در مقابل منافع هستند، این سیاست متناقض و سکوت‌شان درباره مداخله سعودی در بحرین مضر و آسیب‌زا است.

در حقیقت، این دورویی و تزویری است برای کتب تاریخی - که مورخان آینده، آن را به عنوان بازتاب تسلط واقع‌گرایی سیاسی بر ارزش‌ها، تفسیر خواهند کرد. به چه شکل دیگری می‌توان این واقعیت را تفسیر کرد که تا کنون مقامات آمریکایی و اروپایی به سرکوب وحشیانه در بحرین توجه بسیار کمی داشته‌اند، که بر اساس اعلام سازمان‌های حقوق بشری منجر به کشته شدن ده‌ها نفر و زندانی شدن صدها معترض شده است؟

بجای محکوم کردن حکومت بحرین برای سرکوب شهروندان و حمایت از خواست مشروع معترضان برای یک سلطنت مشروطه، اتحادیه اروپا و ایالات متحده خود را به بیانیه‌های پوچ و بی‌معنا محدود کرده‌اند، بدون این‌که اقدام متناسبی با وخامت بحران سیاسی در بحرین انجام دهند. تنها استثنا، نمایش نادر «جولت نماس» معاون وزیر خارجه مجارستان بود، کسی که از مداخله -به سبک ناتو در لیبی- در بحرین دفاع کرد. [هم‌اکنون مجارستان ریاست دوره‌ای اتحادیه اروپایی را بر عهده دارد].

هیچ مقام دیگری از اتحادیه اروپا از «نماس» حمایت نکرد، کسی که به علت بیان «تهدیدی تو خالی» و این واقعیت که بحرین میزبان ناوگان پنجم دریایی آمریکا و بنابراین بخشی ضروری از «سرزمین آمریکا» است، مورد حمله قرار گرفت. لفاظی نمایشی «نماس» با آخرین تحرک اتحادیه اروپا برای توقیف اموال و ممنوعیت سفر 32 مقام ایرانی برای نقض حقوق بشر همزمان شد. پیش‌تر، ایالات متحده و سوئد مشترکاً از قطعنامه سازمان ملل برای انتصاب ناظر حقوق بشر برای ایران حمایت کردند.

مسئول سیاست خارجی اتحادیه اروپا، «کاترین اشتون» و تیم سیاست خارجی‌اش برای اعتبارشان، خود را عاقلانه از مبارزه سعودی و بحرین دور نگه داشتند تا رفتار سرکوبگرانه بحرین را با سپر بلا قرار دادن ایران، موجه جلوه دهند. در مقایسه، دولت اوپاما پشتک‌وارو زده است، همان‌گونه که در موضع متغیر وزیر دفاع آمریکا نشان داده شد، گیتس در آخرین سفر خود به منطقه، در ماه مارچ اعتراف کرد که هیچ شاهدهی مبنی بر مداخله ایران در بحرین وجود ندارد.

اخلاق هیچ! به فکر منافع بلند مدت‌تان باشید.

اصول اخلاقی به کنار، اتحادیه اروپا و ایالات متحده منافع ژئواستراتژیکی دارند که محتاج سیاستی دوراندیشانه‌تر و محتاطانه‌تر نسبت به بحران بحرین است، یعنی نگاهی صدوشتاد درجه متفاوت نسبت به رویکرد کوتاه‌نظرانه کنونی. اتحادیه اروپا و ایالات متحده باید درک کنند که بی‌اعتنایی نسبت به دومینوی تنفر عمومی در بحرین و جاهای دیگر خاورمیانه عکس‌العملی بر ضد منافع استراتژی و بلندمدت آن‌ها در منطقه است.

رویکردی که به لحاظ سیاسی و استراتژیک صحیح‌تر است، اقداماتی را که در پی می‌آید توصیه می‌کند: محکوم کردن قوی و مستمر حکومت بحرین به علت نقض حقوق بشر؛ تهدید به تلافی دیپلماتیک؛ هشدار به توقیف اموال بحرین و تحمیل ممنوعیت مسافرتی برای مسوولان بحرینی که ناقض حقوق بشر بودند؛ درخواست از عربستان سعودی برای احترام گذاردن به آرمان‌های دموکراتیک مردم بحرینی تا نیروهای نظامی‌اش را از بحرین خارج کند؛ پیشنهاد برای پادرمیانی در بحران سیاسی بحرین؛ و تسهیل روند انتخابات آزاد.

تنها از طریق اقدامات عینی و پیش‌گیرانه مانند موارد فوق است که اتحادیه اروپا و ایالات متحده می‌توانند موضع آسیب دیده خود را در خاورمیانه به علت استانداردهای دوگانه، ترمیم کنند. با توجه به این‌که رهبران شیعه در ایران درباره برادران شیعه خود در بحرین که از حق رأی محروم هستند، بسیار نگران‌اند، رویکرد انسانی‌تر اتحادیه اروپا و ایالات متحده احتمالاً می‌تواند موجب بهبود روابط متزلزل ایران-اتحادیه اروپا شود و تنش با ایالات متحده را تعدیل کند و به صورتی مثبت بر بن‌بست مذاکرات هسته‌ای ایران تأثیر گذارد.

از سوی دیگر، فقدان فشار واقعی بر بحرین و عربستان توسط اتحادیه اروپا و ایالات متحده، در مقایسه با لاف‌زنی‌هایشان درباره ایران، صرفاً شکاف بی‌اعتمادی موجود میان ایران و غرب را عمیق‌تر می‌سازد، بنابراین احتمال کمی وجود دارد که تهران پیشنهاد اخیر اتحادیه اروپا برای بهبود روابط را جدی بگیرد.

تحت سناریوی استانداردهای دوگانه اتحادیه اروپا و ایالات متحده، تهران نیز با توجه به تنش میان ایران و آمریکا، برنامه هسته‌ای و نقض حقوق بشر، سازش‌ناپذیر باقی خواهد ماند.